

Gandhi feladta a passzív ellenállást

és felszólította hiveit, hogy lépjenek érintkezésbe az angolokkal

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Kalkuttából jelentik: Mahatma Gandhi, aki most már egy esztendeje teljes visszavonultságban él, szombaton ismét megszólalt. Nyilatkozatában bejelentette, hogy *feladja a passzív ellenállás elvét. Felszólította hiveit, hogy lépjenek érintkezésbe az angolokkal és parlamentáris uton*

igyekezzenek nemzeti érdekeiket érvényesíteni. Gandhi nyilatkozata nagy feltűnést keltett, bár komoly jelentősége nincs, mert a passzív ellenállás tulajdonképpen már régen nincs meg. A nyilatkozat mindössze azt jelenti, hogy a Mahatma is belátta, hogy a viszonyok megváltoztak.

2800 kiránduló érkezik Szegedre a vasárnapi filléres vonatokkal

Halászszerda-terv a stefániai várban

(A Délmagyarország munkatársától.) Szeged idegenforgalmi hivatala, amióta a polgármester-helyettes a lemondott Nyáry György főigazgató helyett Berzenczey Domokos műszaki főtanácsost bízta meg a hivatal vezetésével, a városi bérházban, a mérnöki hivatal egyik szobájában rendezkedett be. Berzenczey elnökletével szinte minden nap megbeszélést tartanak azok a városi

tisztviselők, akiket dr. Pálffy József polgármester-helyettes beosztott a hivatalhoz. Szombaton a vasárnapi filléres vonatok utasai számára szükséges programot állították össze.

Budapestről két filléres gyors érkezik vasárnap Szegedre 2800 kirándulóval. A nagy érdeklődés megnyugtató bizonyítékot szolgáltat arra, hogy Szegednek van vonzóereje.

Az első filléres vasárnap 9 óra 36 perckor, a második 9 óra 59 perckor érkezik meg Szeged-állomásra.

Az idegenforgalmi hivatal által összeállított programot már Budapesten megkapják a kirándulók. A program szerint — amely közli a szegedi látóvalókat is — 10 órakor zenés nagymise lesz a fogadalmi templomban, ugyanakkor istentisztelet az evangélikus és a református templomban, 10 és 1 óra között megtekinthető a múzeum, 11 órakor a Mátyás-templomban lesz mise, 11 és 1 óra között a vendégek az egyetemi állattani intézet és a növényzeti intézet gyűjteményét tekinthetik meg, valamint a bölcsészeti kar freskóit, fél 12-kor mise a fogadalmi templomban, 12-től 1-ig térzene a Széchenyi-téren, negyed 2-kor autóbúszkirándulás a város halgazdaságához, 2 órakor labdarugómérkőzések a Hunyady-téri pályán, 2 és 4 óra között megtekinthető a zsidó templom, 2-től 5-ig a fogadalmi templom kriptája, 2 és 6 között a

1 drb. kézmosószappan	elsőrendű 1/14 kg-os	P — '07
1 kg. fürdőszappan	jóminőségű	" — '48
1 drb. mandulaszappan „Izsák”	„Izsák”	" — '18
1 „ mandulaszappan „Izsák”	„Izsák”	" — '22
1 „ mandulaszappan „Izsák”	„Izsák”	" — '28
1 „ fürdőszappan „Izsák” kicsi	„Izsák”	" — '18
1 „ fürdőszappan „Izsák” óriás	„Izsák”	" — '54
1 „ tejkremszappan „Izsák”	„Izsák”	" — '54
1 „ lanolinszappan „Izsák”	„Izsák”	" — '78
1 „ mosdókeziyü frotir	„Izsák”	" — '48

IZSAK JÓZSEF R.T.

Szeged, Tisza Lajos körút 42. sz.
Telefon 32-66. B15

Mátyás-templom muzeuma és ereklyéi, fél 4 órakor autóbúszkirándulás Pustaszerre, 4-kor Tápéra. 5 órakor az iparostanonciskolában vetített képes előadás a cserkész-esperantó kör levelezési kiállításának érdekességeiről, 6 órakor a Népművelési Bizottság bemutatja az iparostanonciskolában a „Szeged múltja és jelene” című filmet.

A Templom-tér árkádjai alatt egész nap árusítják a szegedi különlegességeket. A prospektus felhívja a figyelmet még a Képzőművészeti Egyesület kiállítására és a kínai missziós kiállításra valamint a különböző sporteseményekre.

Az első filléres 8 óra 37-kor, a második 9 óra 7 perckor indul vissza Budapestre.

Az idegenforgalmi hivatal megállapította, hogy a kirándulók érdeklődése főképpen a szegedi különlegességek felé irányul és mindenki jellegze-

MOZI

Vasárnap Vasárnap
Georg O' Brien leghatásosabb bravur-filmje

Dübbörgő végzet

Lendület, izgalom, romantika.
Zane Grey világhírű kalandor regénye
Hétfő Hétfő
A budapesti Décsi palota kiváló új-donsága

Asszony a kintpadon

Kiváló gangster történet Nancy Carol és Gary Grant főszereplésével
Utolsó nap
A budapesti Kamara-kimagszó műsora

Dalol a vágy...

Egy világhírű énekes érdekes története. Szóke Szakál, Lillian Ditz és Josef Schmidt, a világhírű rádióénekes főszereplésével

Belvárosi

Széchenyi

Hallgasd például az alábbi apróhirdetéseket — és olvasni kezdett különböző újságokból —: „Rovott-multu, többszörösen büntetett, fegyházviselt pénztáros állást keres...” „Idegbeteg nevelőnő kisgyermek mellé ajánlkozik...” „Nyelvtanár, aki a francia nyelvet göcseji tájszólással beszéli s a helyes ki-eljést növendékeitől óhajtaná elsajátítani, még néhány szabad órával rendelkezik...”

— És kapnak ezek állást? — kérdeztem dermedten.

— Természetesen — válaszolt bölcs kalauzum.

— Miért?

— Azért, — szólt vállát vonogatva — mert az élet ilyen.

Testes füzetre bökött, melynek sötétszürke fedőlapján valami oda volt nyomtatva, sötétszürke betűkkel:

— Ez itt a legkitűnőbb szépirodalmi szemle. Nagyön olvassák.

— Én még a címét se bírom elolvasni.

— Unalom — silabizálta ki barátom. — Ez a címe.

— Mi van ebben érdekes?

— Az, hogy Unalom a címe. — És tényleg unalmas is?

— Nem akarlak befolyásolni. Lapozd át.

Elovestam néhány közleményét.

— Na szóltam, ajkamat biggyesztve — nem is olyan unalmas.

— Szigorú vagy, — intett le barátom. — Hiába, semmiféle várakozást se lehet teljesen kielégíteni. A te várakozásodat a cím tulságosan lecsökkentette. Biztosítalak, hogyha otthon olvasod el, éppen eléggé unalmasnak találod. Minden attól függ, milyen szemszögből nézzük a dolgokat.

— Ebben lehet valami — válaszoltam, mélyen elgondolva.

A parlament előtti téren többezernyi főből álló tömegnek szólokolt valaki:

— Elég, ha egy pillanást vettek szűk homlokomra, állati kapzsiságtól eltorzult arcomra s azonnal láthatjátok, mivel van dolgotok. Semmiféle mester-séghez, tudományhoz nem értek, a világon semmire se vagyok alkalmas, legfeljebb arra, hogy az élet értelmét magyarázzam nektek s vezesselek

benneteket a cél felé. Hogy mi a cél, azt is elárulom. Egykettő meg akarok gazdagodni, pénzt harácsolni, hogy minél több legyen nekem s minél kevesebb nektek. Ezért titeket még inkább el kell majd butítanom. Vagy talán azt hiszitek, hogy már elég buták vagytok?

— Nem, nem — harsogta a tömeg felháborodva.

— Tehát cselekedjétek lelkiismeretetek szerint. Ellenjelöltemet mindnyájan ismeritek. Nemes, önzetlen férfi, hatalmas koponya, világító elme. Van ebben a városban olyan, ki melléje áll?

— Nincs — ordított a tömeg, mint egy ember.

— Nincs — és fenyegető öklök emelkedtek a levegőbe.

Besötétedett.

Bolyongtam az éjszakában. Egyszerre feltűndök-lött a fekete égből, mintha a nap kelt volna föl, több nap, egy egész naprendszer. Lángbetűk szik-ráztak:

„Lopunk, csalunk, rablunk.”

— Mi ez? — kérdeztem a barátomtól.

— Egy bank fényreklámja — szólt, közönyösen.

Későéjszaka vetődünk haza. Ugy látszik, a rend-kívüli élmények elcsigáztak. Lázás voltam. Tűsz-szögtem, köhögtem is. Orvost kértem.

— Drága doktor ur, — panaszkodtam — kissé meghűltem, náthás vagyok.

— Náthás? — riadt föl az orvos s a szoba tulsó sarkába hátrált, zsebkendőjével takarva el száját.

— Akkor kérem fordítsa el a fejét, mert még innen, öt méterről is, megfertőzhet. Gyermekeim vannak.

— Meg se vizsgál?

— Főlöszleges. Nátha ellen nincs orvosság. Gyó-gyithatatlan betegség, mint a rák.

— Ne izzadjak?

— Izzadjak. De ez se használ. Általában az a tudományos tapasztalatunk, hogyha a náthát kezel-jük, akkor eltarthat egy hónapig is. Ha nem ke-zeljük, akkor esetleg másnapra is elmúlhat.

— Hátha tüdőgyulladásom lesz?

— Akkor meg fog halni — jelentette ki.

Elgondolkozott, majd így szólt:

— Nagy Frigyes egyszer az ütközet után a csa-taléren sétálgatott. Egy haldokló közviláze sirán-

kozva tárta felé a karját. A császár lovaglőosto-rával feléje suhított s így rivallt rá: „Gazember, hát örökké akarsz élni?” Ezt a kis történetet szok-tam idézni betegeimnek. Mély bölcsesség van benne.

— Valóban — feleltem. — Nekem fáj a fejem. Ugy fáj, hogy majd szétreped.

— Magánügy — mondta az orvos. — Ez nem fontos. Tudja, mi a fontos? Az a fontos, hogy nekem ebben a pillanatban nem fáj a fejem. Aztán ennél is fontosabb, hogy ön éjszakai látogatáso-mért dupla tiszteletdíjat fizet. Ide vele gyorsan, mert sielek.

Igaza volt. Másnap már föllábadtam. Frissen, vidáman siettem a városházára, hogy megszerez-zem az illetékességet s végképp letelepedjek ebben a becsületes városban.

— Végtelen örvendek — rebegtem, mikor a pol-gármester színe elé kerültem.

— Hát én ezt nem mondhatnám — szólt a pol-gármester, hidegen.

— Nem értem — hebegtem. — Éppen azért teszem tiszteletem, hogy hűséget esküdjek. Nem ér-tem.

— Az, hogy ön ezt nem érti, arra vall, hogy ostoba tökfilkó. Megmagyarázom, miért nem örvendek. Nem örvendek először azért, mert há-borgat és azt se tudom magáról, hogy kicsoda-micsoda. Nem örvendek másodsor, mert közügy-ben zaklat, holott én csak egyéni panamáimmal foglalkozom. Nem örvendek harmadsor, mert azt hazudja, hogy örvend, amiből azt következte-m, hogy képmutató fráter, nem méltó arra, hogy közénk jöjjön. Ezennel kitoloncoltatam.

Még abban az órában visszazsáallítottak egy gyorsított tolonc-repülőgépen, abba a városba, ahonnan odamenekültem.

Azóta itten éldegelek. Sok minden rokonszenve-sebb volt ottan. De be kell vallanom, hogy itten mégis csak jobb. Mert ha az ottani és itteni em-berek körülbelül egyformák, az itteniek javára sok mindent föl lehet hozni. Többek közt azt, hogy ezek néha legalább színesen, kellemesen hazudnak egymásnak.

— Igen, igen. Ez is valami.